

3. துணைத் தலைவர் தேர்தல்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சி நிரலில் காணும் அடுத்த அலுவல் துணைத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகும்.

தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை விதிகளின் 5-வது விதியைச் சேர்ந்த (4) துணை விதியின் கீழ், இப்பதவிக்கு முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ள வர்களின் பெயர்களையும், அவர்களின் பெயர்களை முன்மொழிந்தவர்கள் வழி மொழிந்தவர்களின் பெயர்களையும் முதற்கண் இந்த அவையில் நான் ம.டிக்க வேண்டும். அவர்கள் :

நியமனம் செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்

முன்மொழிந்தவர்

திரு. என். வி. நடராசன்

திரு. மன்னை பி. நாராயண சாமி

வழி மொழிந்தவர்

திரு. ஏ. பி. ஜனார்த்தனம்

திரு. ஜி. பராங்குசம்

தேர்தலுக்கு ஓர் உறுப்பினரின் பெயர் மட்டுமே முன் மொழியப்பட்டுள்ளதால், திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

4. துணைத் தலைவருக்குப் பாராட்டுரைகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்று ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான நாள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. காலமெல்லாம் தன்னுடைய வாழ்க்கையைப் பொதுப்பணிக்கென்று செலவிட்டுக் கொண்டிருப்பவரும், இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தனக்கென ஒரு தனி வரலாற்றைப் படைத்திட்டவரும், தமிழ் மொழியுடைய வளர்ச்சிக் கட்டங்களில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தனக்கு ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றிருப்பவருமான சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்தப் பெருமைக்குரிய அவையின் துணைத் தலைவராக ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது இந்த

1972 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாளின் பெருமையை உயர்த்துகிறது. சிந்தனைச் செல்வராகிய நீங்கள் இந்த மேலவையின் தலைவராக இருக்கின்ற நேரத்தில் தங்களுக்குத் துணையாக சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் வந்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும். சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள், நான் முதலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதைப் போல, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு, இந்திய விடுதலையை எந்த அளவிற்கு அவர்கள் தேசித்தாரோ அதிலே இம்மியும் குறையாமல் தமிழ் மொழியுடைய வளர்ச்சியை, தமிழர்களுடைய நல் வாழ்வை, தமிழ் மொழிக்குக் கிடைக்கப் பெறவேண்டிய மேன்மையை தேசித் தார்கள்; அதற்காக அரும்பாடு பட்டார்கள்; தொடர்ந்து பணியினை ஆற்றி வருகிறார்கள்.

1906-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 26-ம் நாள் அவர்கள் பிறந்தார்கள் என்று அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குறிப்பு கூறுகின்ற நேரத்தில், அவர்கள் பிறந்த அதே ஜூன் திங்களில்தான் நானும் பிறந்தேன் என்று என்னி ஒரு வகையில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். 1927-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் சென்னை மாநிலத்திலே திரு. அன்ஸாரி அவர்களுடைய தலைமையில் காங்கிரஸ் மாநாடு நடைபெற்ற அந்தக் கால கட்டத்தில், அவர்கள் காங்கிரஸிலே சேர்ந்தார்கள். சேர்ந்த புதிதிலே 1928-ம் ஆண்டில் இந்திய நாட்டில், சென்னை மாநிலத்தில் நடைபெற்ற சைமன் கமிஷன் பிஷ்காரப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு கைதானார்கள் என்பது எவ்வளவு துடிப்போடு அந்தத் தேசிய இயக்கத்தில் அவர்கள் ஈடு பட்டார்கள் என்பதற்கு ஒரு சான்றாகும். தொடர்ந்து 1930-ம் ஆண்டு தமிழகத்திலே பாபரப்போடு நடைபெற்ற உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டு போலீஸாரின் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகி தடியடியால் ஏற்பட்ட தழும்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க அளவிற்கு தேசியப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட தியாகச் செம்மல் அவர்கள். 1932-ம் ஆண்டு சென்னை நகரில் அவர்கள் பேசுவதாக இருந்த கூட்டங்கள், நடத்துவதாக இருந்த ஊர்வலங்கள், அவற்றுக்கு வெள்ளையர் ஆட்சியால் விடுக்கப்பட்ட 144 தடை உத்தரவை அவர் மீறியதற்காக அவர் கைது செய்யப்பட்டு ஒரு வார காலத்தில் விடுதலை செய்யப்பட்டு, விடுதலையான மறுநாளேமீண்டும் தடையுத்தரவைமீறி, அதற்காக மீண்டும் கைது செய்யப்பட்டு, ஒருமாத காலம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, மீண்டும் விடுதலையானதும் மறுபடியும் முன்போலவே தடை யுத்தரவை மீறி, மறுபடியும் சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற பெருமை அவருடைய வரலாற்றில் புகழைச் சேர்ப்பதாகும். அதற்குப் பிறகு 1932-ஆம் ஆண்டிலேயே இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவர்கள், இந்திய விடுதலைக்காக அவர்கள் தமிழ் நாட்டு மக்களை அழைத்த பாங்கிலேயே தமிழின்பால், தமிழர்களின்பால் எவ்வளவு பேரன்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். அவர் ஒரு துண்டறிக்கையொன்றினை வெளியிட்டு அதைத்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1972 ஏப்ரல் 20]

திருவல்லிக்கேணியில் வினியோகித்தார் என்பதற்காக அவர் கைது செய்யப் பட்டு, ஆறு மாத காலத்திற்கு மேலாக அவர்கள் தண்டனை பெற்றார்கள். அந்தத் துண்டறிக்கையின் தலைப்பே, 'தமிழா, துள்ளியெழு' என்பதுதான். எப்போதும் அவர் தமிழ் உணர்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார் என்பதற்கு இது சான்றாகும். 1941-ல் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை மீறி யுத்த எதிர்ப்புப் பிரச்சாரத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டதற்காக ஆறு வார காலம் அவர்கள் சிறைப்படுத்தப்பட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் 1942-ல் அவர்கள் செயலாளராக இருந்த சென்னை மாவட்ட காங்கிரஸ் கட்சி 'அரசுக்கு விரோதமானதொரு நிர்வாகம்' என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டு, அதன் பின்னர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, 15 மாதங்கள் கடுங்காவல் தண்டனையை அனுபவித்தார்கள். சென்னையிலும், வேலூரிலும், தஞ்சையிலும், மத்திய மாநிலத்திலுள்ள அமராவதியிலும் உள்ள சிறைச்சாலைகளில் அவர்கள் பதினைந்து மாத காலம் கழித்தார்கள். இதிலே பெரும்குதி பதினொரு மாத காலம் மத்திய மாநிலத்திலுள்ள அமராவதிச் சிறைச்சாலையில் கழித்து, நோயிற்று அரையுடம்பாக அவர்கள் வெளியே வந்தார்கள். அதற்குப் பிறகும், விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பிறகும், தமிழர்களுடைய உரிமைக்காக, தமிழர்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக, தமிழர்களுடைய நலன்களுக்காக அவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் எண்ணிலடங்கா. தேவிஞளம், பீர்மேடு போன்ற பகுதிகள் தமிழகத்தோடு சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக போறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு இணைந்து நின்று நடத்திய போராட்டமும், திருத்தணி தமிழகத்தோடு இணைக்கப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் நடத்திய போராட்டமும் வெற்றியும், குமரி மாவட்டம் தாயத் தமிழகத்தோடு சேர வேண்டும் என்பதில் 'மார்ஷல்' நேசமணி போன்றவர்களோடு தோளோடு தோள் நின்று சிலம்புச் செல்வர் நடத்திய போராட்டமும், சென்னை தமிழகத் திற்கே உரியது என்று அதற்காக அவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட பாங்கும் வீரமும் திறனும்—இவை தமிழர்கள் என்றைக்கும் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளாகும்.

அடுத்து, கட்டபொம்மன் வரலாற்றை கர்ண பரம்பரையாகக் கேட்கும் வாய்ப்புகளைத்தான் நாம் பெற்றிருந்தோம். தமிழகத்தில் பாடப்படும் தெருக் கூத்துப் பாடல்கள் மூலமாகத்தான் கேட்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தோம். அப்படிப்பட்ட ஒருவனுடைய வரலாற்றை, உண்மையான வரலாற்றை, அவனுடைய வீரதீரப் பராக்கிரமங்களை, நாட்டுப்பற்றை, அவன் நாட்டு மக்களுக்கு ஊட்டிய உணர்வுகளைத் திரட்டி எடுத்து புத்தகமாக நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக் கொடுத்த பெருமை இன்று நமது சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுக்கு உண்டு.

1972 ஏப்ரல் 29]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கப்பல் ஓட்டிய தமிழன் வ.உ.சி.யை தமிழகம் மறந்துவிடாமல் காப்பாற்றிய இந்தப் பெருமையும் இன்றைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு உண்டு. சிலப்பதிகார இலக்கியம் தமிழகத்திலே போற்றுதற்குரிய ஒரு இலக்கியமாக இருந்தாலும், அது பாமர மக்களிடத்திலே வருகிற நேரத்திலே கதாபாத்திரங்கள் சின்னப்பின்னமாகி கண்ணகி கர்ணகி என்றும், மாதவி மாதகி என்றும் ஆன நேரத்திலே சிலப்பதிகாரத்தினுடைய உண்மை வடிவத்தை நாட்டு மக்களிடத்திலே எடுத்துரைத்து வருகின்றவர் இன்றைய துணைத் தலைவர் சிலம்புச் செல்வர் ம.பொசி. என்று சொன்னால், அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. அவர்களைப் பற்றி தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. அவர்கள் கூறிய வாசகங்களை மாத்திரம் படித்து, நான் அவருக்கு வழங்குகின்ற பாராட்டினை முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். திரு. வி. க. இவர்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், “வறுமையிற் செம்மை சிவஞானத்தின் வாழ்க்கை; சில செல்வங்களைப் பெற்றுள்ளது அவற்றுள் விழுமிய ஒன்று என் உள்ளத்தைக் கவருவது. அது சிவஞானத்தின் சொற்செல்வம். வறுமையிற் செம்மை மேடையேறும்; மெல்லிய உடல், மலர்ந்த முகம், மொய்த்த மீசை, கூர்த்த நோக்கு, கூட்டத்தின் நெஞ்சைக் கொள்ளைகொள்ளும். சிவஞானம் வாய் திறப்பார்; மூலக் காற்றினின்றும் வீசும் எழுச்சி விரைந்தும் இரைந்தும் வாய் திறக்கிறது; உடன் தொடர்ந்து நா எழும்; புயல் வீசும்; முகில் ஓடும்; மின்னும்; இடிக்கும்; மழை, மழை, சொன்மழை, தமிழ் மழை, பொழியும்; வெள்ளம் பெருகும். சிவஞானம் சொல்லில் பீடும் மிடுக்கும் ஏக்க முத்து மிடையும். அம்மிடையின்றும் மின்னர்கொடி கதாவும். அது காதகட்டு கிளர்ச்சியாகும், மனத்திற்கு உணர்ச்சியாகும். கிளர்ச்சியும் உணர்ச்சியும் நாட்டை விழிக்கச் செய்கின்றன. இவை யாவும் சிவஞானத்தின் சொற் செல்வத்தின் பயன்கள்”. இப்படி தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. அவர்களால் பாராட்டப்பெற்ற ஒரு தமிழறிஞர் இன்றைக்கு இந்த மாமன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்பது நாமெல்லாம் பெற்ற பேராகும் என்று கூறி, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டின் மக்களுடைய கவனத்தையெல்லாம் கவர்ந்திருக்கின்ற சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கெழுதகை நண்பர் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்தப் பொறுப்பை ஏற்பதிலே என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, பாராட்டி, அமைகின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியது போன்று, இன்று நமது சட்டசபையின் சரித்திரத்தில் ஒரு பொன்னான நாள். திரு. ம. பொ. சி அவர்களைத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்ததில் நான் மிகவும் பெருமைகொள்ளுகிறேன். ஏனெனில் வெகு காலமாக இருவரும் ஒன்றாகக் கஷ்டப்பட்டவர்கள். ஒன்றாக என்று சொன்னால், ஏதோ ஒரு கட்சியில் சேர்ந்தவர்கள் என்பது மட்டுமல்ல. 1942-ஆம் வருடம்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ந் தேதி இந்தியாவிலே 'வெள்ளையனே வெளியேறு' என்று சொன்ன இயக்கம் ஆரம்பித்த அன்றைய தினம் அவர் என்னுடைய ஊரில் (திருமங்கலத்தில்) இருந்தார். ஒரு மாநாட்டிலே இருவரும் பங்கு கொண்டோம். அந்த மாநாடு முடிந்துகொண்டிருக்கும்போது, என்னைக் கைது செய்தார்கள். ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ந் தேதி அன்று திரு. ம. பொ. சி அவர்கள் அங்கிருந்து மாலை 6 மணிக்குத் திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸில் புறப்பட்டு வந்ததால், அவருக்கும் சென்னையில் வாரண்டு காத்துக்கொண்டிருந்தது. சிறைக்குச் செல்வதற்கு முன் பார்க்க வேண்டிய காரியங்களைப் பார்த்துவிட்டு அவரும் சிறைக்கு உள்ளே வந்து சேர்ந்தார். நாங்கள் அங்கிருந்தால் ஏதோ ஜப்பானியர்கள் தமிழ் நாட்டைப் பிடிக்கும்போது உதவியாக இருந்துவிடுவோம் என்று அன்று இருந்த ஆங்கிலேயர் எங்களில் 35 பேரைப் பொறுக்கி யெடுத்து மத்திய மாகாணத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். காலஞ்சென்ற சத்தியமூர்த்தி அவர்கள், பிரகிடென்ட்டாக இருக்கும் திரு. வி. வி. கிரி அவர்கள், திரு. முத்துரங்க முதலியார், திரு. பக்தவத்சலம், திரு. காமராஜ், திரு. ம.பொ.சி. போன்றவர்களுடன் நானும் ஒருவன். அப்பொழுது அவர்களுள் நான் தான் எல்லோரையும்விட இளைஞன். நாங்கள் 35 பேரும் மத்திய மாகாணத்தின் அமராவதி என்ற ஊரில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தோம். நண்பர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடைய உடல்நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலைமையில் இருந்தது. நாள் தவறாமல் புதிய நோய்கள் வந்துகொண்டே இருக்கும். அவருடைய உடல்நிலை அவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலைமையிலும் எப்படி அரசியலில் ஈடுபட்டார் என்பது பெரிய ஆச்சரியம் கொடுக்கக் கூடிய விஷயம். பார்த்தால் ஒன்றும் தெரியாது, ஆனால் வயிற்று வலியால் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருப்பார். அதை வெளியே சொல்லாமல் பிரசங்கம் பண்ணிவிடுவார். அவ்வளவு தூரம் கஷ்டப்பட்ட சிறந்த தேசபக்தராக இருந்தார். நாங்கள் 2½ ஆண்டு காலம் அந்த அமராவதி சிறையிலே இருந்தோம். அங்கே வெய்யில் 120 டிகிரி இருக்கும். குளிர் 13, 14 டிகிரி இருக்கும். அப்படி இருந்த காலத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் அந்த சீதோஷ்ண நிலை தாங்க முடியாத நிலையில் நோயாளி என்ற நிலையில் ஸ்ட்ரெச்சரில் வைத்து ஜெயிலுக்கு வெளியே கொண்டுபோன காட்சியை இன்னும் என்னால் மறக்க முடியாது. அங்கிருந்து கொண்டு போய் ரயில் ஏற்றி சென்னைக்குக் கொண்டு வந்து தஞ்சாவூர் சிறையில் வைத்திருந்தார்கள். அவர் ஜெயில் வாழ்க்கையில் அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார் அவருடைய தேச பக்தியைப்பற்றி யாரும் சந்தேகிக்க முடியாது. அவர் தமிழகத்தில் தனியாக இயக்கம் ஒன்று ஆரம்பித்து, தமிழாச கட்சி என்று தனியாக ஆரம்பித்ததனால், அரசியலிலே ஒரு திருப்பம் ஏற்பட்டது. அதனால் அவர் ஒரு கட்சியாகவும் நாங்கள் வேறு கட்சியாகவும் இருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டதே ஒழிய, மற்றபடி இன்றைய தினம் அவருடைய அரசியல் நோக்கமும், கொள்கையும் காந்தியத் துறையிலிருந்து மாறுபட்ட

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

திட்டை. அன்னாரை நமது சபைக்குத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மகிழ்ச்சி. பத்து தினங்களுக்கு முன்பே, அவர் கவுன்சில் உறுப்பினராக வர வேண்டுமென்று முடிவானதும் நமது சபாநாயகர் அவர்களுடைய இல்லத்தில் அன்று இரவே இவர் துணைத் தலைவராக வந்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொன்னேன். ஆக என்னுடைய இஷ்டமும் இச்சையையும் பூர்த்தி அடைந்ததற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த சபையின் கவுரமும், கண்ணியமும் மிகவும் பாராட்டத்தக்க முறையில், ஒப்புயர்வற்ற நிலைமை இங்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள மேலவைக்கு ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. அந்தப் பாரம்பரியத்தைக் கொஞ்சமும் அணு அளவும் குறைவின்றி பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு சபாநாயகர்களாக வரவேண்டியவர்களுடைய கடமையாக இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதைத் தொடர்ந்து பாதுகாப்பதிலிருந்து இப்பொழுது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் திரு. சிவஞானம் அவர்கள் கொஞ்சமும் பின்வாங்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையுண்டு. அந்தப் பாரம்பரியத்தையும், கண்ணியத்தையும் தவறாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். அவரும் நீண்ட காலம் வாழ வேண்டும். அவருடைய நோய்கள் அறவே அற்று இந்த சபைக்குப் பூரணமாக உழைக்க வேண்டுமென்று கடவுளைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு அவர் நீண்டகாலம் வாழ வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரைப் பாராட்டிச் சில வார்த்தைகள் பேசும் இந்த வாய்ப்பை நான் பெரும் பேராகக் கருதுகின்றேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுக்குச் சிறந்த புகழ் மாலையைச் சூட்டினார்கள். அவர்கள் ஜூன் திங்களில் பிறந்ததாகக் கூறினார்கள். மதிப்பிற்குரிய நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் ஜூன் திங்களில் பிறந்ததாகக் கூறினார்கள். ஆனால் நமது தமிழ் நாட்டு மக்களின் கல்வி வாழ்க்கையே ஜூன் திங்களில்தான் தொடங்குகிறது. இந்தக் காலம் நல்ல காலம் என்பதற்கறிஞரியாக நமது நாட்டில் கல்வி நிலையங்கள் எல்லாம் ஜூன் திங்களில் திறக்கப்படுகின்றன. என்னைப் போல் இன்று இருந்து நாளை போகும் ஆசிரியர்கள் எந்தத் திங்களில் பிறந்தாலும் பரவாயில்லை. பெரியோர்கள் எல்லாம் இந்த ஜூன் திங்களில் பிறந்து இதனை ஒரு அசியான திங்களாக ஆக்கியதற்கு ஆண்டவனுக்கு நான் நிறை உள்ளத்தோடு நன்றி கூறுகிறேன். நமது துணைத் தலைவரை புகழ்ந்து பேச எனக்கு தகுதியில்லையென்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய சிந்தனைகளும் அவர்களுடைய சொற்களும், அவர்களுடைய எழுத்தும் என்றென்றும் இருக்கும். வகுப்பு அறைகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பணியாற்றும் ஆசிரியர் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் இன்று இருந்து நாளை மறைந்து போகலாம்; ஆனால் அவர்களுடைய செல்வம் நிரந்தரமாக வாழும்.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

தமிழ் நாட்டில் இவ்வளவு பெரிய நிலையில் இருக்கும் ஒருவரை நமது மாமன்றத்தின் துணைத்தலைவராக நாம் பெறுவது பெரும் பேராகும் என்று கருதுகிறேன். நான் ஆசிரியராக இருப்பதுடன் சுயேச்சை உறுப்பினராகவும் இருக்கிறேன். இதில் ஒரு தகுதி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். எங்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகம். எதிர்க் கட்சியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சேர்ந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சிக்கு அடுத்தபடியாக நாங்கள்தான் 6 பேர்கள் இருக்கிறோம். ஆனால் கட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டால், சுயேச்சை நிலைமை போய்விடும். சுயேச்சைகளாக நாங்கள் ஆறு பேர் இருக்கின்றோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடும். சுயேச்சைகள் என்றால், எங்கள் எண்ணத்தின்படி நாங்கள் நடந்து கொள்வோம். தலைவர் அவர்களே, எங்கள் எண்ணத்தின்படி என்று கூறியதைத் தவறாக நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்தின் கணியத்தைக் காத்து, அதன் மரபு வலுவாது நடந்து கொள்வோம்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : தவறாக நடக்கவும் விடமாட்டோம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, பிறருக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டிய நாங்கள் அதற்கு இடமளிக்க மாட்டோம். உலகத்திற்கெல்லாம் வள்ளலார் காட்டிய ஒருமைப்பாட்டினை எடுத்துக்காட்டி அழியாப் புகழ் பெற்றுள்ள சிறந்த நெறியாளரை இன்று நமது துணைத்தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம். வள்ளலார் அவர்கள் இந்தியா முழுமைக்கும் எப்படி ஒருமைப்பாட்டினை எடுத்துக்காட்டினாரோ அப்படி இந்த மாமன்றத்திலும் உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒருமைப்பாட்டினை எடுத்துக்காட்டி இதன் கணியத்தை வளர்ப்பவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் இன்னும் பல்லாண்டு காலம் சேவை செய்து அரசியல் வாழ்விலிருந்து ஓய்வு பெறும்போது, 'என்னுடைய அரசியல் சிந்தனைகள்' என்று எழுதுகின்றபோது, இந்த மாமன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் எப்படி கணியத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் உயர்த்தினார்கள் என்பதற்கு உயர்ந்த ஒரு இடம் கொடுத்து நல்லதொரு எழுத்தோவியத்தைத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இத்தருணத்தில் நம்மிடையே இப்பெரியார் துணைத் தலைவராக வருவதற்கு உதவி செய்து பதவியிலிருந்து விலகியுள்ள நமது அருமை நண்பர் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களைப்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் ஆசிரியர்கள் நலனுக்காகவே தன்னுடைய வாழ்க்கையை அற்பணித்துக் கொண்டவர். ஆசிரியர்களுடைய நலன்தான் தன்னுடைய மூச்சு என்று கருதியவர். அந்த ஆசிரியர் தொகுதி ஏற்பட்ட நாள் முதல் நேற்று வரையில் அவர் ஆசிரியர்களுடைய பிரிதிநிதியாக இருந்திருக்கிறார். 20 ஆண்டுகளாக அந்தத் தொகுதியில் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

ஆசிரியர்களின் ஒப்பற்ற பிரதிநிதி, அவரைத் தோற்கடிக்க ஒருவர் இனிப் பிறக்க வேண்டும் என்று சொல்வது வழக்கம். இளைஞர் அச்சாதனையைச் செய்துள்ளார். தேர்தலில் வெற்றி தோல்வி ஏற்படுவது சகஜம்தான். அதற்காக நான் வருந்தவில்லை. ஆனால் அவர் ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்காகச் செய்த தொண்டினைப் பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சிறந்த தொரு தொண்டினைச் செய்தார் என்று நன்றியுடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இருபது ஆண்டு காலம் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்காகத் தொண்டு செய்து இம் மன்றத்தில் அவர்களுக்காக வாதாடியும் வந்த அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு, நம்முடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்திட வேண்டும் என்று இறைவனை இறைஞ்சி என்னு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம்முடைய மேலவைத் துணைத் தலைவராக ஒரு மனதாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற சிலம்புச் செல்வர் சிவஞானம் அவர்களை மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய சுமார் நாற்பது ஆண்டுகால மரபு, பொதுவாழ்வு, தேசியம், மொழி, நாகரிகம், பண்பு ஆகியவை அனைத்துத் துறைகளுக்கும் ஆக்கம் தருவதான ஒரு சிறந்த பணியாக நிலவிற்று, நிலவுகிறது, இன்னும் நிலவும் என்று நம்புகிறவர்களில் நானும் ஒருவன். பெருங்காப்பியங்களில் நம்முடைய தமிழகம் தடுமாறி நின்ற காலத்தை நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக் காப்பியம் சிறப்பற்று ஜனசமுதாயத்தில் கையாளப்பட்டிருந்தாலும், மற்றவர்கள் கையெடுத்தும் பாராதிருந்த காலத்தில், அதைப் பொதுமக்களுடைய காப்பியம் என்பதாக நாடெங்கும் பரவும்படி செய்த பெருமை எவர் ஒருவருக்கு உண்டு இல்லை என்றாலும், அது சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை நான் அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்று பாராட்டிப் பாடினாலும் அதை உலகுக்கு தெரியப்படுத்திய பெருமான் அவர்கள். அத்தகைய ஒரு சிறந்த, செவ்விய ஒரு தலைவர் இங்கு நமக்குத் துணைத்தலைவராக அமர்ந்த திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன். அவருக்கும், தலைவர் அவர்களே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாங்கள் முழுக்க, முழுக்க இந்தச் சபையின் கண்யத்தை காப்பாற்றுகின்ற வகையில் பூர்ணமான ஒத்துழைப்பைத் தருவோம் என்பதையும் நான் புலப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் புதியதாக தேர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற துணைத் தலைவர் அவர்கள் எல்லா நலன்களோடும் பல்லாண்டு நல்வாழ்வு வாழ்ந்து இச்சபையின் பணியினைத் திறமையுடனும், செம்மையுடனும் நிறைவேற்ற ஆண்டவன் அவருக்கு எல்லா பாக்கியங்களையும் அருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தி அமருகிறேன். வணக்கம்.

[1972 ஏப்ரல் 29]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சிவஞானத்தைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரியாத, நாங்கள் எல்லாம் மறந்துபோன விஷயங்களை எல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அவரோடு சென்ற 35 ஆண்டுகாலமாகப் பழகியிருக்கிறேன். அவர் பட்ட கஷ்டங்களை எல்லாம் நான் அறிவேன். அவர் திரு. ராஜாஜி பக்கம் இருந்தாலும் கூட, நான் திரு. காமராஜ் பக்கம் இருந்தாலும் கூட, எங்களுக்குள் அடிக்கடி சந்திப்பு ஏற்படுகின்றபோது, நாங்கள் மிகவும் அன்போடு பழகிக்கொள்வதுண்டு. அந்த மாதிரியான ஒரு பண்பாளரை நாம் இங்கு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம்.

நான் 1946-ல் இந்தச் சட்ட சபையில் மெம்பரானேன். ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை என்று வெற்றி பெற்று சுமார் 17 வருஷமாக இருந்து வருகிறேன். எனக்கு இந்தச் சட்ட சபையில் நல்ல அனுபவம் உண்டு. பல அறிஞர்கள் இங்கே இருந்திருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார், டாக்டர் ராஜமன்னார் போன்றவர்களும், திரு. அன்பழகன் போன்றவர்களும் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து இந்தச் சபையின் கண்யத்தை உச்ச கட்டத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற சட்ட சபை மிக கண்யமாக நடக்கிறது என்று புகழ்கின்ற அளவுக்கு நடந்து வருகின்றது. அந்த முறையில் நம்முடைய சிலம்புச் செல்வர், ஒரு தலை சிறந்த தலைவர் இந்தச் சபைக்கு துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பது இதன் கௌரவத்தை மேலும் உயர்த்துவதாக இருக்கிறது.

ஒரு தடவை அவர் குற்றாலம் வந்திருந்தார். அப்பொழுது தியாகராஜச் செட்டியார் வீட்டில் தங்கியிருந்தார். நான்குட வழக்கமாக அங்குதான் தங்குவது வழக்கம். அப்பொழுது ஒரு விஷயம். ஏன் ஞாபகம் சரிபோ, தப்போ. கோகலே ஹாலில் நடந்த ஒரு மாநாட்டில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகையில் சிலம்புச் செல்வருக்கு கேபினெட் ரூமில் ஒரு நாய்காவி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னதாக ஞாபகம். அதையொட்டி அவருக்கு மந்திரி பதவிதான் வரும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். இப்பொழுது கொடுத்திருக்கின்ற பதவி அவர் மேலே செல்வதற்கு அடிப்படையான ஏணி என்று நினைக்கிறேன். அவருக்குரிய, அவருடைய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் பார்த்தால், இந்தத் துணைத்தலைவர் பதவி சரியான பதவியல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. ஆகையினால் அவருடைய ஆற்றல் நல்ல முறையில் மேலும் பயனுள்ள வகையில் உபயோகப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 ஏப்ரல் 29]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது ஐனாதிபதியிடம் “பத்மஸ்ரீ” என்ற சிறப்புப் பட்டம் பெற்று, தமிழரசுக் கழகத்தின் பெரும் தலைவராக இருக்கும் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. அவர்கள் நமது சபையின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதனால் அவர்களுடைய பெருமை உயர்ந்தது என்று சொல்லுவதை விட, அது நம்முடைய சபையின் கண்ணியத்தை உயர்த்துவதாக அமைந்தது என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. அவருக்குக் கிடைத்த உயர்வுக்கு நான் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பில் பாராட்டுதல்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவரிடத்தில் நான் நிரம்பப் பழகியதில்லை; ஓரளவுக்குப் பழக்கம் இருந்தாலும், அவரை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர் இந்த நாட்டில் பெற்றிருக்கும் பெரும் புகழின் காரணமாக அவரை நான் நன்றாக அறிவேன். ம. பொ. சி. அவர்கள் 1971-ஆம் ஆண்டு தேர்தலிலே வெற்றி வாழ்ப்பை இழந்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து நமது அன்பிற்குரிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அது குறித்து இந்தச் சபையிலே பேசும்பொழுது, “அந்தத் தேர்தலிலே எந்த தில்லுமுல்லுகளும் நடக்கவில்லை, அப்படி நடந்திருந்தால் எனக்கு அன்பானவர்களாக இருந்தவர்களையெல்லாம் தோற்கடிக்க அலுவலரிடமிருக்க மாட்டேன். அதுவும் குறிப்பாக திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் எனக்கு உயிருக்குயிரானவர்; அவர்கள் எல்லாம் தோற்றுவிட்டார்கள்” என்று வேதனைப்பட்டுக் குறிப்பிட்டார்கள். உயிருக்குயிரான திரு. ம. பொ. சி. என்று அவர்கள் குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தான் எந்த அளவுக்கு முதல்வர் அவர்களுடைய அன்பையும், மதிப்பையும் பெற்றவர் நம்முடைய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் என்று நான் எண்ணிப் பார்த்தேன். அத்தகைய சிறப்பைப் பெற்ற நம்முடைய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் உப-தலைவராக இந்த சபைக்கு வந்திருக்கும் சம்பவம் மகிழ்ச்சியளிக்கக்கூடிய சம்பவம் ஆகும். இந்தச் சபையிலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பலர் உப-தலைவரைப் பாராட்டிப் பேசும் பொழுது, அவர் ஆளும் கட்சி, எதிர்க் கட்சி என்ற பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோரையும் சம நிலையில் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லித்தான் உப-தலைவருக்குத் தெரியவேண்டும் என்பதில்லை. இந்தச் சபையினுடைய விவாதங்கள் கொஞ்சம் உயர்ந்த தரத்திலே நடப்பதுதான் வழக்கம். இந்தச் சபையிலே உள்ள உறுப்பினர்களிலே கொஞ்சம் வயது முதிர்ந்தவர்கள் அதிகமாகவும், சிலர் சிறு வயதினராகவும் இருந்தாலும், எல்லோரும் நல்ல தரமான பேச்சுக்களைப் பேசுபவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இங்கே நிவாதங்கள் உணர்ச்சி வயப்பட்டு நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே, நமது உப-தலைவர் அவர்கள் சபையை நடத்தும்பொழுது சாதாரணமாக நடத்த முடியும், சிரமம் ஏதும் அவருக்கு இருக்காது என்று நான் சொல்லிக்கொள்வேன். சபையின் உப-தலைவரைப்பற்றிப் பேசும்பொழுது, எனக்கு மகராஷ்டிரத்தின் கவர்னராக இருந்த டாக்டர் செரியன் அவர்கள் நினைவுக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் இந்தச்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் காகாப்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

சபையின் தலைவராக இருந்தார். அவருக்குப் பிரிவு உபசாரம் நடத்தியபொழுது, இந்தச் சபையிலே அவர் பேசும்பொழுது ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னார். அவர்கள் “இந்தச் சபையிலே 63 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள்; இந்த 63 பேரும் ஒவ்வொருவரும் என்னுடன் மெம்பர்களாக மட்டுமல்ல, அவ்வப் பொழுது நண்பர்களாகவும் பழகிக் கொண்டிருந்தார்கள்” என்று பெருமிதத்துடன் சொன்னார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். அவர் சொன்ன வார்த்தை நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. ஒவ்வொருவரிடத்திலேயும் அவர் அன்பாகப் பழகினார்கள். அந்த மரபு பாராட்டக்கூடிய, போற்றக்கூடிய மரபு. அந்த மரபு இங்கே பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பது என்னுடைய அவா. அந்த அடிப்படையிலே, உப-தலைவர் அவர்களே, நீங்களும் எல்லா உறுப்பினர்களிடத்திலேயும் நல்லுறவை உருவாக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. தங்களுக்கு இன்று கிடைத்த இந்தச் சிறப்பு பாராட்டுக்குரியது, மகிழ்ச்சிக்குரியது என்று சொல்லி, ஆண்டவன் இன்னும் மேலான உயர்வுகளை எல்லாம் தங்களுக்கு அருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்து, அமர்கிறேன்.

* தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்: தலைவரவர்களே, இந்த மேலவைக்குத் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அருமைக்கும் பெருமைக்கும் உரிய திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள், பல்லாண்டு காலமாக அரசியல் துறையிலும் சரி, சமூகத் துறையிலும் சரி, சமயத் துறையிலும் சரி, மொழித் துறையிலும் சரி, என் பக்கமாக இருந்த நண்பர், இந்த மேலவையிலும் எதிர்பாராமலேயே என் பக்கத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார் இன்றைக்கு; அது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தரக் கூடியது. 1942-க்கும், 1949-க்கும் இடையே தமிழக வரலாற்றைக் கூர்ந்து பார்ப்பவர்களுக்கு ஒரு விஷயம் வெளிப்படும். நாடு விடுதலை பெற்றவுடன் தேச பக்தியின் அடிப்படையில் தெள்ளு தமிழை இழக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுமோ என்று தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அறிந்தோ அறியாமலோ ஒரு பயம் ஏற்பட்டது. நம்முடைய திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் தேசியப் பற்றுக்கும் தமிழ்ப் பற்றுக்கும் முரண்பாடில்லை; அது ஒருமைப்பாட்டுக்கு உரியது என்ற நிலையிலே—அதாவது எப்படி ஒரு வண்டிக்கு இரு உருளைகள் அவசியமோ அதுபோல் ஒரு மனிதனுக்கு தேச பக்தியும் தேவை, தமிழ் மொழிப்பற்றும் தேவை என்று நாட்டு மக்களிடத்திலே பணியாற்றி வருகின்ற அவர்கள் தமிழரசுக் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு தான் நான் நினைக்கிறேன், 1949-ல் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்கப்பெற்றது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொடங்குவதற்கு முன்பும் கூட தமிழர் தமிழ் இனம் என்ற உணர்ச்சி மேலோங்கி இருந்தாலும், பழம் தமிழர்களுடைய வரலாற்றையும் பழம் தமிழ் இலக்கியங்களையும் இழந்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் தமிழகத்திலே பரவலாக தென்பட்டது. அப்படிப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும், மரபுகளையும் மறந்துவிட்டு

1972 ஏப்ரல் 29] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

தமிழர்கள் பெயரளவில் வாழ்வதிலே பயனில்லை என்று கருதிய மறைந்த மாமேதை அண்ணா அவர்கள் இந்தப் போக்கிலிருந்து தமிழகத்தையும், தமிழ் மரபுகளையும், தமிழர் நாகரீகத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிலே ஈடுபாடு உண்டு என்பதை வெளிப்படுத்த 1949-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலே தி. மு. கமுகத்தைத் தொடங்கி வைத்தார்கள். ஆகவே, நம்முடைய நாட்டு மக்கள் நம்முடைய தமிழ் இலக்கியங்களையும் தமிழ் மரபுகளையும் இழந்துவிடாமலேயே நம் இனப் பற்றையும் காப்பாற்ற முடியும், மொழிப் பற்றையும் காப்பாற்ற முடியும், நாட்டுப் பற்றையும் காப்பாற்ற முடியும் என்ற அளவிலே இரண்டு முகாம்களை உருவாக்கிய பெருமை 1946-க்கும் 1949-க்கும் உரியது. அந்த வகையில் தமிழகம் எல்லா ஒத்துழைப்பையும் பெற்றது. இன்று நினைவுகூரத் தக்கவகையில், நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் மற்ற நண்பர்களும் இங்கே எடுத்துக் கூறியதைப் போல், திரு. ம. பொ.சி. அவர்களின் தமிழ் இலக்கியப் பணி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். “ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண் வைப்பவர்” என்ற பழமொழிக்கு இணங்க, சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் சிறைக்குச் சென்று தொல்லைப்பட்ட பொதுமக்கூட, அவருடைய குறிக்கோளான சமூக மேம்பாட்டு வாழ்க்கையை மறந்து விடாமல் மக்களுக்கு நினைவூட்டியவர் ஆவார். அவர்கள் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்திற்கு “குடிமக்கள் காப்பியம்” என்ற ஒரு பெயரைக் கொடுத்து, அன்றைக்கு நாடு முழுவதும் அந்நிய ஆட்சியிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்தால் பெரும்பாலான பொது மக்களுக்குச் சிந்திக்கின்ற வாய்ப்பும், இலக்கிய சிந்தனையும் இல்லாதபொழுது, அப்படிப்பட்ட பொதுமக்களிடத்திலே அந்த இலக்கியத்தை எடுத்துச் சென்று அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்தார். சாதாரண குடிமக்களுடைய இலக்கிய பாத்திரமாக வர முடியும் என்று கண்ணகியின் பாத்திரத்தின் பெருமையை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறி, தமிழுக்காக ஒரு எழுச்சியை அவர் நடத்திக் காட்டியது போல் வேறு யாரும் செய்யவில்லை. அதே போல் 1965-ல் ‘தமிழினுடைய’ நிலைமை என்ன என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்ட பொழுது அவரும் நானுமாகச் சேர்ந்து ஒரு 50 பேரை அழைத்து ‘தமிழ் பாதுகாப்பு மாநாடு’ என்ற ஒன்றை நடத்தி, தமிழுக்கு ஒரு நீடித்த பாதுகாப்பு தர வேண்டுமென்ற நிலைமையிலே காரியங்களைச் செய்தோம். அந்த மாநாட்டிற்கு திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் உடல் நலக் குறைவின் காரணமாக படுத்த படுக்கையாகப் புகை வண்டியிலே வந்து, படுத்த படுக்கையாகவே இருந்து அந்த மாநாட்டிலே பேசி, அவர்கள் அந்தத் தொண்டைத் தமிழுக்குச் செய்தார்கள் அன்றைக்கு. அதை இன்றைக்கும் நாம் நினைக்கும்பொழுது அவருடைய அந்த மன உறுதியையும், தமிழ்பால் அவருக்கு உள்ள வேட்கையையும் என்னால் அறிய முடிகிறது. ‘அரசியல் உணர்ச்சி’ என்பதைப் பற்றி பல உறுப்பினர்கள் இந்தச் சபையிலே சொன்னார்கள். இந்த மேலவையிலே

[தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்] [1972 ஏப்ரல் 29]

உணர்ச்சி வேகம் இருக்காது, எனவே துணைத் தலைவருக்கு இந்தச் சபையை நடத்துவதிலே சிரமம் இருக்காது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். சிலம்புச் செல்வர் அவர்களுக்கு உணர்ச்சி இல்லை என்று யாராவது சொன்னால் அது தவறு. அவரைப் போல் மொழி, இலக்கிய உணர்ச்சிகளை உடையவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. ஆனால், அந்த உணர்ச்சியை அறிவு என்ற வ்தானத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதிலே அவருக்கு மிஞ்சியவர் யாரும் இல்லை என்பதை அவர் மேடைகளிலே பேசும் பேச்சிலிருந்து அறிகிறோம். ஒரு நூதனமான அறிவு, அடக்கமான அறிவு என்பது திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுக்கே உரிய ஒரு திடமான பண்பாடு என்று சொல்லுவதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. நாடே திரண்டு வந்து பெரிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தினாலும் கூட, அவர்கள் மிக நிதானமாக ஆராய்ந்து தமிழகத்திற்குத் தக்க வகையிலே வழி காட்டுவார். சற்று முன்பு நமது முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'நடுநிலை யாக நின்று, எனக்கு எதிராக நின்று, எனக்கு அந்நியனாக நின்று, தம் போக்காக இல்லாமல் ஒரு கருத்தை விமர்சிக்கும் தோழமை எனக்கும் என்னுடைய அரசுக்கும் பலன் உடையதாக இருக்கும், என்று சொல்லுகிறபொழுது அவர்கள் நமது திரு. ம. பொ. சி. யைக் கூட நினைவூட்டினார்கள். அந்த வகையில் இலக்கியச் செல்வத்திற்கும், தமிழக முற்போக்கிற்கும், தமிழ் நாகரீகத்திற்கும் கடந்த காலத்தில் மிகச் சிறந்த பழுதில்லாத சேவையைச் சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள், இன்னும் செய்யவிருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், நல்ல உடல் நலத்தையும், இன்னும் நல்ல பல உயர்வுகளையும் பெற அவருக்கு இறைவன் அருள வேண்டுமென்று நான் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு, தமிழனுடைய பண்பாடும், நாகரீகமும் இந்த நாட்டிலே நிலை பெற்றிருக்க அவர் சேவை தொடர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைத் தலைவர் அவர்கள் முன்னோடியாக அறிவித்திருக்கிறார்கள், இனி அடுத்த முறை மேலவை நல்ல தமிழிலே நடைபெறும் என்று. அது 'சிலம்பு வருகிற பொழுது மணி ஓசை கேட்டது போல்' தென்படுகிறது. இப்பொழுது தான் அது உண்மை என்றும் தெரிகிறது. சென்ற சட்டமன்ற மேலவைக் கூட்டத் தொடரில் 'இனி அடுத்த வரும் கூட்டத் தொடர்கள் நல்ல தமிழில் நடைபெறும்' என்று அவைத் தலைவரவர்களே அறிவித்தார்கள். அதனுடைய உண்மை இப்போதுதான் புலனாகிறது. ஆனால் நமது மேலவைத் தலைவரவர்கள் நகைச்சுவையோடு பேச வேண்டுமென்றால், அப்படிப்பட்ட அவசியம் உருவாகும் போது, அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் இலாபகரமாகக் கைகொடுக்கிறது. அதை இழக்க முடியாது போலத் தோன்றுகிறது. ஆனால் நமது சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் இந்தத் துணைத் தலைவர் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு பண்போடு, நெறியோடு அழகிய தமிழிலே இந்த அவை நடைபெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்று கூறி, அவருக்கு என் மனம் நிறைந்த

1972 ஏப்ரல் 29] [தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்]

வாழ்த்துக்களைக் கூறி அவர்கள் வளர்க, வளர்க என்று வாழ்த்துக் கூறி இறைவன் அவருக்கு எல்லா நலன்களையும் வழங்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்த அவையின் துணைத் தலைவராக தமிழரசுக் கழகத்தின் தலைவராகவும் சிலம்புச் செல்வர் என்று தமிழ் மக்களால் பாராட்டப்படுபவருமான திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைப் பாராட்டி நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் அடுத்துவரும் இரண்டாண்டு காலத்திற்கு அவை தமிழிலேயே நடக்க இருக்கிறது என்று தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். 'இரண்டாண்டு காலம்' என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டதாக நினைவு. அப்படிச் சொன்னபோது சற்று சந்தேகப்பட்டோம். அப்படியின்றி இனி தமிழிலேயே நடக்கும் என்று அறியும்போது ஒரு மகிழ்ச்சி. அவையின் நிகழ்ச்சிகள் தமிழிலேயே நடத்தப்படுவதற்கு உங்களுக்கு உதவியாக இருப்பதற்கு, சில நேரங்களிலே நல்ல தமிழ்ச் சொல் கிடைக்காவிட்டால், அவையில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஒரு துணைத் தலைவர் அவசியம் தேவை—தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்ற சக்தியும் ஆற்றலும் பெற்றவர் இந்த அவையில் நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள். இதை யாரும் 'இல்லை' என்று சொல்ல முடியாது.

இந்த அவையில் நீங்கள் தலைவராகப் பதவியேற்றவுடன் ஒரு பெரும் மாற்றம் நிகழ்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தலைவரவர்களே, இது போல ஆங்கிலத்திலேயே நடந்துகொண்டிருந்த ஒரு சபையில் ஆங்கிலத்தில் அதிகம் பயிற்சி இல்லாத என் போன்றவர்களுக்கு, சாதாரணமானவர்களுக்குப் பல சிரமங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சிரமமின்றி நல்ல தமிழிலேயே இந்த அவை நடத்தப்படும் என்பது நல்லதொரு எதிர்காலத்தை எடுத்துக்காண்பிக்கின்றது என்றே எண்ணுகிறேன். அந்த வகையில் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்த அவையின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். அவர்களை உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். அவர்களுடைய தேசத் தொண்டினைப்பற்றியும், அவர் நாட்டிற்காக ஆற்றிய பணிகளப்பற்றியும் இங்கே மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். அவர்களுடைய தமிழ்ப்பற்று, தமிழ் உலகிற்கு

* * *.Expunged as ordered by the Chair.

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1972 ஏப்ரல் 29]

ஆற்றிய தொண்டு, தமிழர்களுடைய மொழி, கலாச்சாரத்திற்காக அவர்களுடைய சேவை இவைபற்றித் தமிழகத்தில் அறியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. எனவே அவைபற்றி மீண்டும் இங்கே பேச விரும்பவில்லை. எனவே இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் நல்ல தமிழிலே நடத்தப்படுவதற்கு உங்களுக்கு உறுதுணையாக இருப்பதற்கு சிறந்ததொரு தமிழறிஞர் கிடைத்திருக்கின்றார் என்பதில் பெருமைப்படுகிறேன், பாராட்டுகிறேன் என்று கூறி இந்த அளவில் என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவராக ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நமது தமிழ்ப் பெரியவர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களை வரவேற்று, பாராட்டி இதன் மூலம் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அவர்களைப்பற்றித் தெரியாத எது ஒன்றையும் நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. இன்று அவரைப்பற்றித் தமிழகம் முழுவதும் நன்கு தெரிந்திருக்கிறது, அதற்காகத் தமிழகம் முழுவதும் பெருமைப்படுகிறது. அவர் தீவிர அரசியலில் பங்குகொண்டபோதும் சரி, மற்ற மற்ற நேரத்திலும் சரி, என்றைக்கும் 'தமிழே என்னுடைய உயிர், அதுதான் என்னுடைய உயிர் மூச்சு' என்ற முறையில் தமிழிற்காகப் பாடுபட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். தமிழிற்கு எந்த நேரத்திலும் தீங்கு விளையக்கூடிய நிலை இருக்கின்றது என்றால், அப்படிப்பட்ட நிலைமையை முழு மூச்சோடு எதிர்த்து நின்று வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றார் அவர். தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாதுகாவலாக இருந்துவருகின்றார் என்றைக்கும். தமிழகத்திலேயே தமிழிற்குப் பாதுகாவலராக ஒரு பெரியவர் இருக்கின்றார் என்றால், அவரைத்தான் நாம் சொல்ல முடியும். தமிழ் வளர்ச்சிக்கு, தமிழ்ப் பாதுகாப்பிற்கு அவர் எது ஒன்றையும் எப்படிப்பட்ட தொல்லைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்திருக்கின்றார். உறுதியான உள்ளம் படைத்தவர் அவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு தமிழ்ப் பெரியவர் இந்த மன்றத்தின் துணைத் தலைவராக வருவது என்றால், அது இந்த மன்றத்திற்குக் கிடைக்கும் பெருமை என்று கூறிக்கொண்டு இங்கே பேச சந்தர்ப்பத்தினைக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்த அவையின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஆதரித்து எனது பாராட்டுதல்களையும் மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களைக் கடந்த 22, ஆண்டுகளாக நான் நன்கு அறிவேன்.

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

63057

தனிப்பட்ட முறையில் அவருடைய நெருங்கிய நண்பராகப் பழகும் வாய்ப்பினை இந்த அவையில் நானும், நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும், திரு. டி. கே. எஸ். அவர்களும் பெற்றிருக்கிறோம். அதுமட்டுமின்றி, அவரது கட்சியினரின் ஒருவனாக சிறிது காலம் திரைத்திரைக்கும் வாய்ப்பும் எனக்கு இருந்ததுண்டு. 1949-ஆம் ஆண்டிலிருந்து பத்தாண்டு காலத்திற்கு அவரது இயக்கத்தில் நான் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். அது அப்போது தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களை நான் இன்று மேலவையாகப் பார்க்கும் போது, நான் சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாகவும், திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் ஆனால் கட்சியின் உறுப்பினராகவும் இருக்கிறோம். திரு. டி. கே. எஸ். அவர்கள்தான் அக் கட்சியிலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கட்சியில் இருந்தாலும், மதிப்பிற்குரிய ம.பொ.சி. அவர்களிடம் நாங்கள் கொண்டுள்ள அன்பும் மதிப்பும் யாருக்கும் எந்த அளவும் குறையவில்லை. அவரோடு பழகியவர்கள். இந்த மூன்று கட்சிகளில் மட்டுமின்றி கம்யூனிஸ்டு கட்சி உள்பட மற்ற கட்சிகளிலும் இருக்கின்றார்கள். வெவ்வேறு கட்சியிலுள்ள அனைவருமே திரு. ம.பொ. சி. அவர்களிடம் தனிப்பட்ட முறையில் மரியாதையும் அன்பும் கொண்டுள்ளார்கள். தமிழக அரசியலைப் பார்க்கும் போது, கட்சிக்குள் இருக்கும்போதே தங்கள் கட்சித் தலைவர்களைப் பற்றி தவறாகப் பேசும் உறுப்பினர்களையும் அக்கட்சியை விட்டு வெளியே வந்தவுடன் தலைவரைப் பற்றி மதிப்புக் குறைவாக பேசும் நிகழ்ச்சிகளையும் பார்க்கின்றோம். அதற்குமாறாக மதிப்பிற்குரிய திரு. மா. பொ. சி. அவர்களைப் பற்றி, அவர்களுடன் ஒரு சமயத்தில் இருந்தவர்கள் இன்று வேறு எந்தக் கட்சியிலிருந்தாலும், சிறந்த முறையில் மரியாதையோடும் அன்போடும் குறிப்பிடுகின்றார்கள் என்றால், அதற்கு அவருக்கே உரிய இனிமையான குணங்கள்தான் காரணம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பண்புமிக்க பெரியவர் நமது மன்றத்தின் துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார் என்றால் அது நாம் அனைவரும் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும். அவர் தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள்பற்றி நாடறியும், அவரது தமிழ்ப்பற்றினைப்பற்றியும் நாம் அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். சென்ற கூட்டத்தொடரில் 'இனி வரும் ஆண்டுகளில் மன்ற நிகழ்ச்சிகள் தமிழிலேயே நடைபெறும்' என்று குறிப்பிட்டபோது, மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இம்மன்றத்தின் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் இம்மன்றத்தின் துணைத் தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் என்று எண்ணிப்பார்க்கத் தோன்றவில்லை. கடந்த 22 ஆண்டுகளாக இந்த அவை நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இந்த 22 ஆண்டுகளாக இருந்துவந்த ஒரு சம்பிரதாயம் இன்று முதல் 22 மாற்றப்பட்டு, தமிழிலேயே

V211-33 N72
N72-7731

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் நடக்கிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட சம்பிரதாயத்தினை மாற்றிய பெருமை நமது மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்களுடையது எனபதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தமிழில் நடக்கும் என்று சொன்னார்கள்.

MR. CHAIRMAN: We cannot erase English completely. Thiru G. Vasantha Pai may not know Tamil. He should also be in a position to discharge his duties.

THIRU G. VASANTHAPAI: I want the Hon. Chairman and the Deputy Chairman to protect our privileges.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's privilege will not be disturbed.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் இந்த அவை ஆங்கிலத்தில் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் தமிழிலேயும் உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இனி தமிழிலே நடப்பதாக இருக்கிறது. ஆங்கிலத்திலும் பேச இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையில் இன்றைக்கு மாறுதல் ஏற்பட்டிருப்பதாக நான் இந்த சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இது தவிர வேறு எந்த பிரச்சினைகளுக்கும் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. என்றாலும் ஒரு பிரச்சினை மட்டும் எனக்கு முக்கியமாகப் படுகிறது. திரு. ம. பொ. சி. அவர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் பாராட்டிப் பேசும்போது அவரது சிறந்த பேச்சாற்றல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த மூன்று மாத காலம் நான் இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஆனால் அவருடைய சிறந்த சொற்பொழிவுகளை இங்கிருந்து கேட்கக்கூடிய பாக்கியம் நான் பெறவில்லை. இதையொட்டி மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இந்த அவையின் துணைத் தலைவராக வந்த பிறகு எனக்கு ஒரு அச்சம் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாக பாராளுமன்ற சம்பிரதாயத்தில் ஸ்பீக்கர் என்பவர் பேசாதவர். ஸ்பீக்கர் எனப்படுபவர் ஆங்கில நாட்டு மன்னனிடத்தில் போய் மக்களுடைய குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லுவவராக இருந்தார். ஆனால் அவர் மன்னனிடத்தில் போகிறபோது ஏற்படுகிற பயத்தின் காரணமாக பேசாத தன்மை அவருக்கு ஏற்பட்டது. இந்த அடிப்படையிலேதான் ஸ்பீக்கர் என்று பெயரை வைத்தார்கள். இந்த அவையில் ஸ்பீக்கருக்கு பதிலாக சேர்மனும் அவருக்கு அடுத்தபடியாக டெபுடி சேர்மனும் இருக்கிறார்கள். திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் வருவதற்கு முன் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக என்னுடைய நண்பர் திரு. ஜி. கருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இப்பதவியை வகித்துவந்தார்கள். மூன்றாண்டுக்கு முன்வரை அவர்கள்

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

சிறந்த முறையில் பேசினார்கள் என்று திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய முந்தைய பேச்சினைக் கேட்கும் வாய்ப்பு பெறாத உறுப்பினர்களாகிய எங்களுக்கு அவர் பேசாமல் இருக்கிற காட்சியைத்தான் பார்க்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகவே எனக்கு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, துணைத் தலைவராக வருகிறவர்கள் இந்த அவையிலே மூலக் கேள்விதான் எதுவும் கேட்கக்கூடாது அல்லாமல் பேசக்கூடாது என்று எந்த விதியும் இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த பதில் தங்களிடமிருந்தோ அல்லது முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்தோ வரவேண்டுமென்று தான் எதிர்பார்த்தேன். ஆகவே திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் பல சிறந்த சொற்பொழிவுகளை இந்த மன்றத்திலே ஆற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும், அதைக் கேட்கிற வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற மகிழ்ச்சியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அவருடைய உடல்நலத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் உடல் நலத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அரசியலிலே ஈடுபட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் அரசியலில் சுறுசுறுப்பாக இல்லாத நேரத்தில்தான் அவருக்கு உடல் நலம் சாதாரணமாகக் கெடுதல் வழக்கம். ஒரு மாதத்தில் 25 நாள் கூட்டம் இருந்தால் அந்த 25 நாளும் உடல் நலத்தோடு இருப்பார். ஒரு சில நாட்கள் கூட்டங்களோ அரசியல் விஷயங்களோ இல்லாதபோதுதான் அவருக்கு உடல் நலம் குறைவது வழக்கம். தமிழ் நாட்டில் இன்றையதினம் பணியாற்றுகிற இருபெரும் தலைவர்களுக்குக் கூட இதுதான் நிலைமை. போதிய உடல்நலம் இல்லாதவர்கள் கூட அரசியலிலே பணியாற்றினால் நீண்டகாலம் வாழக்கூடிய நிலைமை இன்று இருக்கிறது. ஆகவே, திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் அரசியலில் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டு உடல்நலத்தைப் பேண வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது, திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் ஜூன் திங்களில் பிறந்தார்கள்; மதிப்பிற்குரிய திரு. ம. பொ. சி. அவர்களும் ஜூன் திங்களில் பிறந்தார்கள்; அத்திங்கள், பள்ளிகள், கல்வி நிலையங்கள் ஆகியவை துவங்கும் நாட்கள் என்று திரு. ராஜா அய்யர் குறிப்பிட்டார்கள். அகில இந்திய அரசியலைப் பொறுத்து திரு. ம. பொ. சி. எழுதிய “வள்ளலார் ஒருமைப்பாடு” பற்றியும் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அகில இந்திய அரசியலில் இன்று தமிழகம் ஒரு சோதனைக் கட்டத்தில் நிற்கிறது என்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

சொன்னால், இங்குள்ள அமைச்சர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் புரிந்து கொள்வார்கள். கல்வி நிலையங்களில் பரிட்சை நடப்பதும் இந்த ஏப்ரல் மாதத்தில்தான். இப்படி சோதனை மிகுந்த இந்த மாதத்தில் பதவி எற்றுள்ள திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இந்த அவைக்கு நல்லமுறையிலே வழிகாட்டிச் செல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. தி. க. சண்முகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் துணைத் தலைவராக ஒருமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் சிலம்புச் செல்வர் அவர்களைப் பாராட்டும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்தமைக்காக என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிலம்புச் செல்வர் அவர்கள் இந்த அவையினுடைய பெருமையை மேன்மேலும் உயர்த்துவார் என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் கொஞ்சம்கூட ஐயப்பாடிಲ್ಲ. சிலம்புச் செல்வர் அவர்களோடு நான் பல ஆண்டு காலமாகத் தொடர்புடையவன். தமிழரசு இயக்கத்திலே தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு முன்பே அவரோடு தொடர்பு ஏற்பட்டது. பிறகுதான் இயக்கத்தோடு தொடர்பு ஏற்பட்டது. எங்களுக்குள்ள இத்தகைய தொடர்பை ஏற்படுத்தி வைப்பதற்கு முக்கிய பாலமாக இருந்தது தமிழ். தாய்மொழியாகிய தமிழினிடத்திலே நான் கொண்ட பற்றும் பாசமும் தான் அவர்கள் தோற்றுவித்த தமிழரசு இயக்கத்தில் எனக்குத் தொடர்பு ஏற்படுத்தித் தந்தது என்று சொன்னால், அது சிறிதும் மிகையாகாது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களிடத்திலேயும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எனக்குத் தொடர்பு உண்டு. ஒரு காலத்திலே திராவிட நாடு இதழும், தமிழ்மரசு இதழும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு காரசாரமாக விவாதத்தை எழுப்பிக்கொண்டிருந்த காலத்திலே, நான் மிகவும் மனம் நொந்து பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருந்தேன். அதிலே குறிப்பிட்டிருந்தேன், “தமிழ்நாட்டை வாழவைக்கப் போவதாக நான் நம்பிக்கொண்டிருக்கும் இருபெரும் தலைவர்களாகிய நீங்கள் இருவரும் உங்களுடைய பத்திரிகைகளிலே இவ்வாறு விவாதத்தை நடத்திக்கொண்டு இருந்தால், தமிழ்நாட்டின் எதிர்காலம் என்ன ஆவது” என்று கேட்டு எழுதியிருந்தேன். அறிஞர் அண்ணா அவர்களோடு மிகுந்த நட்புத் தொடர்பு இருந்ததால் அவ்வாறு எழுத எனக்குத் துணிவு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பதில் எழுதியிருந்தார்கள். திரு. ம. பொ. சி. அவர்களும் நானும் காரசாரமாகச் சண்டைப் போட்டுக்கொள்ளுகிறோம்”, என்று மிகவும் வருந்தியிருக்கிறீர்கள்; அப்படியெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. இது சண்டைபோல் தோன்றினாலும், உண்மையான சண்டையல்ல. சண்டை ‘போல்’ என்று அந்த ‘போல்’ என்று சொல்லுக்குக் கொட்டேஷன் போட்டு அடிக் கோடிட்டு அனுப்பியிருந்தார்கள். அப்பொழுதுதான் நான் புரிந்து

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. தி. க. சண்முகம்]

கொண்டேன், இது உண்மையிலேயே சண்டையில்லை; ஏதோ காரணத்திற்காகத் தான் நடைபெறுகிறது என்று. இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்தக் காரணம் எனக்குத் தெளிவாகப் புரியும் முறையில் இன்று அவர்கள் மேலவையிலே துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். என் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. அதிகமாக மகிழ்ச்சி அடையக்கூடியவர்கள் பட்டியலிலே நான் முதலாவதாக இருப்பேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், சிலம்புச் செல்வரைப்பற்றி என்னென்னவெல்லாம் புகழுரைகள் சொல்ல வேண்டுமோ அவ்வளவையும் சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்களுடைய சொல்லுக்குமேல் இனி ஒன்றுமே சொல்வதற்கில்லை. இங்கு பேசியவர்கள் எல்லாம் முதல்வர் அவர்களுடைய சொல்லை அனுசரித்து நின்று பேசிவிட்டதாகச் சொல்லுவதற்கில்லை. இன்னொன்று, அடிகளார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், 'என்னுடைய பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள்' என்று. அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கக்கூடும். சிலம்புச் செல்வர் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் மனைவி மக்களோடு வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருந்தாலும், தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல் இருப்பவர்கள்; துறவு வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டு வெள்ளாடைத் துறவியாக இருப்பவர்கள். பல ஆண்டு காலமாக, அவர்களுடைய உள்ள உணர்வுகள், அவர்களுடைய எண்ணங்கள் எல்லாவற்றிலும் இணைந்திருந்து அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதால் இதை உறுதியாக என்னால் சொல்ல முடியும். எனவே அவர்கள் துறவியாக அடிகளாரோடு இணைந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது மிகப் பொருத்தமென்றே கருதுகிறேன். அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு வாழ்ந்து நம்மையெல்லாம் வாழ்விக்க வேண்டுமென்று இறைவனை வாழ்த்தி, பேச வாய்ப்பினை அளித்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, அமைகிறேன்.

*திரு. ஆர். சக்திமோகன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழக லுடைய நினைவுச் சின்னமாக நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் இருந்து நிலவி வரும் திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவராக வந்திருப்பது, அவர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பளித்திருப்பது தமிழகத்திற்குத் தந்த பெருமையாகும் திரு. ம. பொ. சி.யைப்பற்றி எனக்குக் கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலமாக நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் கூடவே ஓரிரு வருடங்கள் ஒட்டிப் பழகியிருக்கிறேன். தேசியத்துக்காக, தேசிய வெற்றிக்காக, இந்த நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்காக அவர் பட்டிருக்கிற பாடு பற்றி பட்டியல் தருவதென்றால், நீண்டநேரம் ஆகிவிடும் என்றாலும், ஒருசில வார்த்தைகள் பேச வேண்டுமென்று தலைவர் அவர்கள் பணித்திருக்கிறார்கள். திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் கருத்து அறிந்த காலம் முதலே தமிழுக்காக, தமிழ் நாட்டுக்காக, தமிழ்க் கலைக்காக, தமிழ் எல்லைக்காக

[திரு. ஆர். சக்திமோகன்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

அரும்பாடு பட்டார்கள் என்பது நாம் அனைவரும் பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும். அவர் எந்த முகாமிலிருந்தாலும் தேசியத்திற்குத் திங்கு ஏற்படுகின்ற கட்டத்தில், தானிருந்த முகாமிற்கே எதிர்பாகச் கடமையைச் செய்வதில் அக்கறை கொண்டவர் என்பதை முதுகனத்தூர் கலவர காலமே எடுத்துக் காட்டியது. அந்தக் காலத்தில் தேசியத்திற்குப் புறம்பாக நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன என்பதைக் கண்டால், கண்ட இடத்திலேயே கண்டிக்கத் தவறவில்லை. நியாயம் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறதோ அந்தப் பக்கம் அவரைப் பார்க்கக்கூடும். பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பக்கம் நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு, அந்த நேரத்தில் உடல் நலிவுற்றிருந்தாலும்கூட, அதைப் பொருட்படுத்தாமல் நியாயத்தை நிலை நாட்டப் பாடுபட்டார். அத்தகைய மதிப்புமிக்க அவரைத் தமிழ் நாடு மேலவையில் தமிழர்களுக்காக, தமிழ்க் கலைக்காகப் பாடுபட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தகுந்த காலத்தில், தகுந்த முறையில், உரிய பதவியைக் கொடுக்கத் தமிழனுக்குத் தெரியும் என்பதன் எடுத்துக் காட்டாக திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுக்குத் தமிழ் நாடு மேலவையின் துணைத் தலைவர் பதவிக்கு வாய்ப்பு அளித்ததன் மூலம், தமிழுக்குப் பெருமை தேடித் தந்த கலைஞர் முதல்வர் அவர்களையும் சேர்த்து, திரு. ம. பொ. சி. அவர்களைப் பாராட்டி அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர்: இது வரையில் துணைத் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டிப் பதினாறு உறுப்பினர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். துணைத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற அருமை நண்பர் திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுக்கு அரசியல் கற்றுத் தரவேண்டிய அவசியமில்லை. அவரே ஒரு கட்சியின் தலைவராகவிருந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த அவையில் ஏற்பட்ட இரண்டொரு சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பது நல்லதென்று நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழில் நாம் நடவடிக்கைகளை நடத்துவோம் என்று நான் சொன்னது திரு. மா. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று தெரிந்து தான் சொல்லியிருப்பேன் என்பது பலருக்குச் சந்தேகம். அது ஒரு ஐம்பது சதவீதம் உண்மை. எனக்கு ஒரு மாதத்திற்கு முன்னாலேயே அவர் வருவார் என்று தெரியும். அவர் இந்த அவையை நடத்துவதற்குக் கொஞ்சம் வசதியாகவிருக்கட்டுமே என்பது ஒன்று, மற்றொன்று நாமே தமிழில் நடத்திப் பார்ப்போமே, அதனால் என்ன அபாயம் வந்துவிடப்போகிறது என்பது. இப்போது ஆங்கிலம் பேசுகின்ற நண்பர்கள், அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் நம்முடைய நிலைமை என்னவாகுமோ என்று கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். 'உங்களுடைய' நிலைமைக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் வராது, ஏனென்றால் நாம் இரண்டு மொழிகளையும்

1972 ஏப்ரல் 29]

[சட்டமன்றத் தலைவர்]

ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், ஆங்கிலம் இல்லை என்றால் அரசியல் இல்லை என்று திட்டவாட்டமாக நம்புகிறவன். அந்த இடத்தை தமிழ் நிரப்புவதற்கு எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகுமோ என்று நான் இன்னும் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறவன். ஆகையினால் சோஷல் காண்ட்ராக்ட் என்று ரூசோ எழுதியதைப் படிக்க வேண்டுமானால், பிளாட்டோ எழுதிய அரசியலைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், மற்ற, மற்ற அரசியல் தூல்களைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், ஆங்கிலம் இல்லை என்றால் முடியாது. அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் வசதியாகவிருக்கும் என்று நம்புகிறவர்களில் நான் முதல் வரிசையில் இருக்கிறவன் என்பதை யாரும் சந்தேகமறத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்வேன். குறிப்பாக திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். அவர் நான் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கின்றபோது பேசட்டும். துணைத்தலைவர் இருக்கின்றபோது பேசி, அவர் பேசுவது அவருக்குப் புரியாமல் இவர் பேசுவது அவருக்குப் புரியாமல் போய்விடும். இருந்தாலும் காப்பாற்று வதற்கு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவருக்கும் ஆங்கிலம் தெரியும். அவருக்குக் கொஞ்சம்கூட ஆங்கிலம் தெரியாது என்று யாரும் எமார்ந்து விட வேண்டாம். அவருக்கு இருக்கிற தமிழ் பற்றின் காரணமாக அப்படி சொல்லலாமே தவிர, ஆங்கிலம் தெரியாது என்று சொல்ல முடியாது. ஆங்கிலம் தெரிந்து கொள்வது ஒன்று, ஆங்கிலம் தெரிந்து இருந்தாலும் பேசுகிறபோது தமிழில் பேசுவது ஒன்று, இரண்டும் தெரிந்திருந்து ஆங்கிலத் திலேயே பேசுவது ஒன்று. இதில் தெளிவு ஏற்பட நாளாகும். இந்த மன்றத்தில் பேசுகிறபோது எந்த விதி விலக்கும் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் பேசுகின்ற நண்பர்கள், திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் பேசினாலும், திரு. ராஜா அய்யர் பேசினாலும், எப்பொழுதோ ஒரு நேரம் மாற்றி, மாற்றி ஆங்கிலமும் தமிழும் பேசுகிற திரு. ஜனார்த்தனம் பேசினாலும், அவர்கள் கவலைப்படப் பேசுவதில்லை. திரு. வசந்த பாய் பேசுகிறபோது 'சிலப்பதிகாரம்' என்று சொல்ல முடியாமல் 'சிலாப்பதிகாரம்' என்று சொல்கின்ற நிலையிலே இருக்கிறார். இந்த விபத்து இங்கே மீண்டும் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்கு மற்றொன்றையும் சொல்லிக் கொள்வேன். 40 ஆண்டுகாலமாக ஒரு கட்சியில் வெறி பிடித்திருந்தவன் நான். ஒரு கட்சியில் பேச்சாளராக இருந்தவன் நான். இருந்தாலும் இந்த இடத்திற்கு வந்து உட்காருவின்றபோது என்னை அறியாமலேயே இதை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்ற உணர்வும் நம்பிக்கையும் வந்து விடுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகள் நடத்தி இங்கே ஒரு நாள்தான் வரவில்லை. ஒரு நாளும் இடையிலே எழுந்து போய் பழக்கமில்லை. நான் சொல்கிறேன் என்றால், அதை என்னுடைய பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை. 6-50-க்கு வந்து 7-00 மணிக்கு வெளியே போகிறார்களே, அவர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்காகச்

[சட்டமன்றத் தலைவர்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

சொல்கிறேன். கூட்டம் மூன்று மணி நேரம் நடக்கிறது. இந்த இடத்தைப் பெறுவதற்காக நாம் எவ்வளவு கஷ்டப் பட்டோம் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு வந்து சேர்ந்த பிறகு ஒரு மூன்று மணி நேரம் இங்கே உட்காரக் கூடாதா? அத்தகையதொரு நிலைக்கு வருத்தப்படுவது தவிர வேறல்ல. ஆகையினால் உறுப்பினர்கள் இதை மனதில் வைத்துக்கொள்வது, இதை நடத்துகின்ற தலைவருக்கும் துணைத் தலைவருக்கும் பெரும் உதவி செய்ததாக இருக்கும். எப்போழுது பார்த்தாலும் இந்தச் சபை நிறைவோடும் அமைதியோடும் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் இந்தச் சபையினுள் நுழைகிறபோது திருவாளர் பக்தவத்சலம் முதலமைச்சராக இருந்தார். நமது திரு. அன்பழகன் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். அதன் பிறகு ஒரு ஆண்டுகாலம் உறுப்பினராக இருந்து அதிலே ஓராண்டு குறைந்ததற்குப் பிறகு இங்கே வந்திருக்கிறேன். அதே மாதிரி மா. பொ. சி. சட்ட மன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தார். ஆகையினால் அரசியல் அவருக்குத் தெரியாது என்று நினைக்க வேண்டாம். எனக்குக் கொஞ்சம் ஓய்வு கிடைக்கவில்லை. நான் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு திரும்பி மஞ்சபாஷினி அவர்களை உட்கார வைத்து விட்டு காபி சாப்பிடப் போவது வழக்கம். இரண்டு மூன்று நாட்கள் ஓய்வு எடுக்கும் எண்ணம் வரும். இனிமேல் தைரியமாகச் செய்யலாம், ஆனால் செய்யப் போவதில்லை. நான் இல்லாது ஒரு அரை மணி அல்லது முக்கால் மணி நேரம் தான் நடைபெறும்.

உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கணயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அவையைப் பொறுத்த வரையில் எந்த விதமான சிக்கலும் வருவதில்லை. ஆவேசம் வந்தாலும் உடனே தணிந்துவிடும். கீழ் சபைக்கும் மேல் சபைக்கும் உள்ள வேற்றுமையை ஒரு உதாரணத்தின் மூலமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஒரு கப் டி குடிப்பதில் விளக்கலாம். டி ரொம்பவும் சூடாக இருக்கும் அது கப்பில் இருக்கும்போது. அந்தச் சூடு ஆற வேண்டுமானால் சாஸரில் ஊற்றினால் போதும். கப்பில் இருக்கின்ற டி கீழே சாஸருக்கு வருகிறது. கப்பில் இருக்கிறபோது சூடாக இருக்கிறது, அது தான் கீழ் சபை. சாஸருக்கு வந்த பிறகு ஆறி விடுகிறது. அதுதான் மேல் சபை. மேல் சபைக்கு வருகின்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் தீவிரமாகப் பேசினாலும் உடன் அந்தச் சூடு தணிந்து விடும்.

[சட்டமன்றத் தலைவர்]

ஆங்கிலமா, தமிழா அல்லது இரண்டு ஆண்டுகளா என்பது பிறகு முடிவு செய்ய வேண்டிய விஷயம். இதிலே அவசரம் தேவை இல்லை. நான்கு ஆண்டு காலத்தில் முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இதை என்னுடைய நிலையை என்னக்குவதற்காகச் சொன்னேன்.

1972 ஏப்ரல் 29]

[சட்டமன்றத் தலைவர்]

துணைத் தலைவர் அவர்களை எனக்கு நீண்டகாலமாகத் தெரியும். எப்படித் தெரியும் என்றால் ஒரே மேடையில் அல்ல, எதிர், எதிர் மேடையிலேதான். நேற்றைக்கும் முந்தாம்நாளும் ஒரே மேடையில் இருந்தோம். சமீப காலமாகத் தான் ஒரே மேடையில் ஏறுகிறோம். அவர் ஒரு ஊரில் திங்கட்கிழமை கூட்டம் போட்டால் மறு நாள் செவ்வாய்க்கிழமை என்னுடைய கூட்டம் அந்த இடத்தில் நடைபெறும். அவர் திராவிடம் உண்டா இல்லையா என்று கேட்பார், நான் பதில் சொல்வேன். அது இப்பொழுது இங்கு அவசியமில்லை. நல்ல விதம் அரசியலைப் புரிந்த ஒருவர் துணைத் தலைவராக வருவதை நாம் எல்லோரும் பாராட்டி, அவர் இன்னும் உடல் நலம் பெற்று பணியாற்ற வேண்டுமென்று விரும்பி, அந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்தவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து, பாராட்டுகிறேன்.

* திரு. பி. பொ. சிவசுரானம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மேலவையிலே ஒருமனதுடன் என்னைத் துணைத் தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்ததற்காக ஆளும் கட்சிக்கும், அதனுடன் ஒத்துழைத்த எதிர்க் கட்சிக்கும், மற்ற ஒவ்வொரு கட்சிக்கும் கூட நன்றியை—மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மேலவையில் கடைசி ஒரு பதவியும்கூட எனக்குப் பெருமை தரக்கூடியது என்ற எண்ணத்துடன் இந்தத் துணைத் தலைவர் பதவியை நான் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மேலவையிலே நான் உறுப்பினன் ஆவது இது முதன்முறை அல்ல. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு—1952-ல்—மேலவைக்குச் சட்டப் பேரவையிலிருந்து நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்தேன். அன்றைக்கும் இன்றைக்குமுள்ள ஒரே மாறுதலை நான் பார்க்கிறேன். அன்று முதியவர்கள் நிறைந்திருந்தார்கள்; இளைஞர்களிலே ஒருவரை நான் வந்தேன். இன்று இளைஞர்கள் நிறைந்திருக்கிறார்கள், முதியவர்களிலே ஒருவரை நான் வந்திருக்கிறேன். முதல்வர் அவர்கள் நானும் அவரும் ஒரே திங்களில் பிறந்ததாகச் சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி. இன்னொன்று, தாங்களும் நானும் ஒரே ஆண்டில் பிறந்தவர்கள்; 1906-ஆம் ஆண்டில் நாம் இருவரும் பிறந்தவர்கள். ஆனால், தாங்கள் முன்னே பிறந்து முதியவர் ஆனீர்கள், நான் பின்னே பிறந்து இளைஞரை ஆகியிருக்கிறேன். இந்த நிலையில் முன்னே பிறந்த தாங்கள் முதல்வராகவும், பின்னே பிறந்த நான் துணைவராகவும் வந்திருப்பது மிகவும் பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன்.

தமிழ் மொழியில் இந்த மாமன்றத்தை நடத்தப் போவதாகத் தாங்கள் அறிவித்தபொழுது, எனக்கும் அதில் தனி மகிழ்ச்சி. அப்படி அவர் அறிவித்த தற்கான காரணங்கள்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், நான் வந்த இந்த முதல் கூட்டத்திலே ஆங்கிலத்திலே நடத்துவதுபற்றி விவாதிக்கப்பட்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

உருப்பது எனக்கு மன நிறைவையும், மகிழ்ச்சியையும் தருகிறது என்பேன். தாங்கள் இம்மன்றத்தைத் தமிழில் நடத்த முடியும் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், நான் இதை மனநிறைவோடு சொல்லுகிறேன், தாங்கள் தமிழில் நன்றாகப் பேச, எழுத ஆற்றல் படைத்தவர்கள். பல ஆண்டுகளாகத் தமிழில் பேசியும் எழுதியும் வருபவர்கள். தாங்கள் இந்த மாமன்றத்தைத் தமிழில் நடத்த முடிவெடுத்தால், அதிலே தங்களுக்குத் தடை ஏதுமில்லை. என்னைக் காட்டிலும் மிக அழகாகவும், மிகுதியாகவும் தமிழில் தாங்கள் அதை நடத்து வீர்கள், நடத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஒருக்கால் நான் மொழிவழி சிறுபான்மையினனாக இந்த மன்றத்திலே இருக்க இறைவன் எனக்கு வாய்ப்பு அளித்திருந்தால், நான் பெரும்பான்மையினர் மொழியைப் புரிந்துகொண்டு, அவர்கள் பக்கம் போக முயலுவேனே அன்றி, அந்நிய மொழிக்கு அடிமையாக வேண்டியவனாக இருக்க மாட்டேன். இந்த நிலைமையை எல்லா நாடுகளிலேயும் உள்ள சிறுபான்மையினர் ஒத்துக் கொள்வார்கள், சுதந்திரத்தின் முழுப்பயனையும் எல்லா மக்களும் தங்கள் சொந்த மொழியின் மூலமாகத்தான் அனுபவிக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை உடையவன் நான். அதற்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் தேவை—ஒரு இடைக் காலம் தேவை என்பதை நான் நன்றாக உணருகிறேன். அது, தனி நபர்களைப் பொறுத்த பிரச்சினையல்ல ஒரு சமுதாயத்தைப் பொறுத்த பிரச்சினை, ஆகையால் காலம் தேவைப்படுகிறது. இந்த மாமன்றத்திலே நான் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகும், இந்த மாமன்றத்தின் மரபைக் காப்பதிலே நான் தங்களோடு பூரணமாக ஒத்துழைப்பேன் என்பதிலே யாருக்கும் ஐயம் தேவையில்லை. தங்களுக்கோ மற்றவர்களுக்கோ அப்படிப்பட்ட ஐயம் இருக்க முடியாது.

என்னுடைய நீண்ட கால வரலாற்றை முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறி என்னைப் பாராட்டினர். அதனால் நான் கடந்த அந்தப் பாதையை திரும்பிப் பார்க்கும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறேன். நான் கடந்து வந்த பாதையை அவர்கள் எடுத்துக் கூறி என்னைப் பாராட்டியதற்காக அவருக்கு நான் மிகவும் நன்றிக் கடன்பட்டிருக்கிறேன். அவருக்கு எனது ஆழ்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டப் பேரவையிலே நான் இடம் பெறத் தவறிவிட்ட பின்னர், மாநில பார்லிமென்டரி அரசியலிலிருந்தே ஒதுக்கத்தான் நான் விரும்பினேன். ஆனால், மக்கள் மத்தியிலே இருந்து தொண்டு புரிய விரும்பினேன். நான் விரும்புகின்ற கொள்கையை இந்தப் பேரவையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, ஆளும் கட்சியும் நமது முதல்வரும், அவரது அமைச்சரவையும், என் கருத்துக்களை நான் இந்த மன்றத்திற்கு

1972 ஏப்ரல் 29]

[திரு. ம. பொ. சிவசுரானம்]

வெளியே இருந்து சொல்வதைவிட, இந்த மன்றத்திலே வந்து சொல்லுவது மிகத் தேவை என்று எண்ணி, என்னுடைய உழைப்பு இங்கு கொஞ்சம் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்று முதல்வர் கருதி, இந்த மாமன்றத்திற்கு என்னை வரவழைத்ததோடு இங்கு துணைத் தலைவராக இருப்பதற்கும் வாய்ப்பு அளித்தனர் அதற்காக அவர்களுக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றை மட்டும் இறுதியாக என்னைப்பற்றி இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிந்ததையே சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழர் வாழ்விலே எங்கும் எதிலும் தமிழ் இடம் பெறும் நாள்தான் சுதந்திரத்தை சாதாரண மகன் பரிபூரணமாக அனுபவிக்க வாய்ப்புப் பெறுவின்ற நான். மக்களாட்சியிலே கடைசி மகனும் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமானால், அதை அவன் தாப் மொழியின் மூலமாகத் தான் அனுபவிக்க முடியும். இது வெறும் மொழிப் பிரச்சினை மட்டும் அல்ல; சமூக நீதிப் பிரச்சினையுமாகும். அந்தக் கொள்கைக்குப் பாடுபடவும், அந்தக் கொள்கைக்குப் பாடுபடுகின்ற அரசுக்கு இந்த மாமன்றத்திலே இருந்து துணை புரியவும் தான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன். தமிழ் மாநிலத்தைத் தமிழரே ஆளுவதற்காகத்தான் ஒரு கனி அரசு பெற்றோம் மொழி அடிப்படையில்; ஆனால் தமிழர் ஆளுகிறபொழுது, இங்கும் அங்கும் சிக்கல் இல்லாமல் ஒழுங்காக மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் இந்த மாநில அரசின் பொறுப்புகள் கூடுதல் ஆக வேண்டும் என்று எண்ணுகிறவன், அந்த எண்ணத்தை எடுத்துச் சொல்லி அதை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், இங்கு நான் இருப்பது பயன் தரும் என்று எண்ணி வந்தேன்.

பல பிரச்சினைகள் இருந்தாலும், இந்த மாநில அரசும், மத்திய அரசும் பரஸ்பரம் ஒத்துழைக்க வேண்டும். நாடு உள்ள சூழ்நிலையில்—உலகம் நம்மைப் பார்க்கும் பார்வையிலே—பல வல்லரசுகள் நம்மைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள எண்ணத்திலே—தமிழக அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவுகள் கொஞ்சம் கூட குலையக் கூடாது, குலைவது நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல என்று நம்புகிறவன் நான்; அந்த உறவை—உரிமை போகாத முறையிலே—நிலைக்கச் செய்வதற்கு இந்த ஆட்சியினருக்கு உதவி புரிய முடியுமானால், அது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக மாத்திரமில்லாமல், 1948க்கு முன்னால் நான் பேசி வந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கும், தேசிய உணர்வுக்கும் கூட நான் தொண்டு செய்ததாக இருக்கும் என்று தான் நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன்.

என்னைப்பற்றி எல்லோரும் பாராட்டி பேசினார்கள். இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே என்னைப் பாராட்டி நான் கேட்டிருக்கிறேன். நல்ல அறிஞர்களும், கற்றறிந்தோர்களும் நிறைந்த இந்த மன்றத்திலே என்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசியவர்களுக்கு பதில் அளிப்பதற்கு என்னுடைய நாவன்மை போது

[திரு. ம. பொ. சி. சிவஞானம்]

[1972 ஏப்ரல் 29]

மானதாக இல்லை; தமிழுக்கு ஆற்றல் உண்டு; நான் கற்ற தமிழ் போதாது. நெஞ்சு நிறைய மனம் நிறைய இங்கே என்னைப் பாராட்டிய ஒவ்வொரு பெரியவருக்கும், கட்சித் தலைவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தாங்கள் இந்த அவையின் தலைவராக இருக்கும்பொழுது, நான் துணைத் தலைவராகப் பணியாற்றக்கிடைத்த பேற்றிற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன் என்று சொல்லி அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : இந்த அவை காலவரையரை இன்றி ஒத்திப் போடப்படுகிறது.

பின்னர் சட்ட மன்றம் காலவரையரையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

* 127. Notification issued with Roc. No. 117411/67, dated the 6th August 1968, in regard to extension of certain provisions relating to Buildings Regulations and the rules framed thereunder under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Attayampatti Town Panchayat in Salem district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 128. Notification issued with Roc. No. 85881/68-E-3, dated the 24th November 1968, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations and the rules framed thereunder under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Aravakurichi Town Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 129. Notification issued with Roc. No. 73690/67-E-3, dated the 17th October 1968, in regard to extension of certain provisions relating to Building Regulations and the rules framed thereunder under the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Tiruchendur Town Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]